

Miskolc, 1899. május 16. – Nyíregyháza, 1978. október 11.

Apja vasgyári munkás volt Diósgyőrött. Négy polgárit és cukrászszakiskolát végzett. 1919-ben vöröskatonaként harcolt Miskolc és Salgótarján körzetében, súlyosan megsebesült, egész életére rokkant maradt. 1920–1935-ig Bécsben élt, szakmájában dolgozott. 1920-tól szociáldemokrata párttag volt. Hazatérte után szülővárosában helybeli cukrászokból megszervezte az élelmezési munkások szakszervezetét. Belépett az MSZDP-be. Hat hónapra rendőri felügyelet alá helyezték. 1936-ban egy nyíregyházi cukrászüzemben dolgozott, majd a harmincas évek végén önállósította magát. A második világháború elején cukrászüzlete mellett létrehozott egy szárító- és konzervüzemet. A felszabadulás után bekapcsolódott Nyíregyháza közéletébe. Az SZDP küldötteként 1944. december 17-től 1945. március elejéig a Szabolcs Vármegyei Nemzeti Bizottságnak, 1945. február 27-től 1948 elejéig Nyíregyháza város képviselő-testületének. 1944. december 19-től a szakszervezetek megbízottjaként Nyíregyháza képviselője volt az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1945 és 1948 között az SZDP nyíregyházi szervezetének egyik vezetője. 1948 áprilisában a két munkáspárt egyesülését ellenző magatartása miatt kizárták az SZDP-ből. 1949-ben államosították a tulajdonában levő cukrászdát és konzervüzemet. 1949-től 1953-ig 1. kat. hold szőlőjének műveléséből élt. 1953. március 11-én letartóztatták, rendszerellenes izgatásért ötévi börtönbüntetésre ítélték, 1956. július 11-én amnesztiával szabadult. 1956. október 31-én Nyíregyházán részt vett a Szociáldemokrata Párt alakuló ülésén, november 1-jétől a párt nyíregyházi szervezete szervező- és intézőbizottságának volt a tagja. Részt vett a helyi kisiparosok ipartestületének újjáalakításában is, az ipartestület titkára lett. 1957-től a hatvanas évek közepéig több községi cukrászdában és rövid ideig a nyíregyházi konzervgyárban dolgozott. Nyíregyházán a központi cukrászüzem részlegvezetője volt.